

[Formanden.]

Jeg gør opmærksom på, at det er min agt, hvis tinget dertil giver sit samtykke, at sætte de fire nu behandlede lovforslag til tredje behandling i et senere møde i dag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1957—58.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2203, fremsættelsen i tidenden sp. 4928).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudsen: Det foreliggende forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1957—58 er jo ikke det første af denne art; det er i hvert fald nr. 4 i rækken af de forslag, der er fremsat her i tinget. Jeg vil gerne udtale håbet om, at det må lykkes at få dette forslag igennem og at få det i gennem nu, inden folketinget tager ferie.

Skatteudvalgets forhandlinger har i de sidste måneder navnlig drejet sig om problemet beskatningen af stigende indkomster. En ting har der i udvalget været enighed om: vi bør have en lempeligere beskatning af stigende indkomster, og skal denne lempelse betyde noget i retning af at animere folk til at tjene mere også i indeværende skatteår, så haster det med at få en sådan ordning gennemført.

Om det foreliggende forslag er det helt ideelle, er så en anden sag. Efter min mening var den bedste løsning på spørgsmålet, at man fulgte de retningslinier, der lå i finansministerens oprindelige skatte-reformforslag, hvorefter alle indkomster op til godt 20 000 kr. blev proportionalt beskattet, altså beskattet med en fast procent, og hvorefter også indkomststigninger blev beskattet med samme procent som den øvrige indkomst over et vist minimumsbeløb. Der var desværre ikke mulighed for gennemførelse af dette forslag. Efter min mening var det næstbedste det af den højtærede finansminister senere fremsatte forslag om overgang til et beregnet skattefradrag, således at skattefradraget kom til at svare til den indkomst, der skulle

beskattes. Heller ikke denne fornuftige ordning kunne vinde et flertal i udvalget, og efter lange forhandlinger er man nu nået dertil, at det foreliggende lovforslag skønnes at være det, der har mulighed for at blive gennemført.

Jeg må åbent erkende, at der er visse svagheder ved forslaget. Det er bl. a. begrænset til kun at gælde statsskatterne og ikke kommuneskatterne. Det er ikke den eneste fejl, forslaget har; det vil også have den virkning, at de 30 pct., der gives i reduktion af indkomststigningen, vil give større skattelettelse for det første års skat af de store indkomster end af mindre indkomster. En reduktion på f. eks. 1 000 kr. vil naturligvis være mere værd for den skatteyder, der beskattes af 40 000 kr., end for den, der beskattes af 10 000 eller 15 000 kr. Den omstændighed, at nedslaget på 30 pct. skal gives af den ansatte skattepligtige indkomst og ikke af bruttoindtægten, vil også medføre enkelte uheldige virkninger. Jeg kan blot nævne, at en stigning på 4 000 kr., der udelukkende skyldes, at det er hustruen, der har fået denne nye indtægt, først vil give 30 pct.s reduktion, altså 1 200 kr., og derefter et hustrufradrag på de fulde 2 000 kr., så at kun 800 kr. af merindkomsten beskattes, og det kan nok siges at være en særlig gunstig behandling i sammenligning med andre indkomststigninger. Bortset fra disse virkninger løser forslaget dog det problem, som vi må have løst, en lempeligere beskatning af merindkomster, og de fejl, det er behæftet med, kan vi måske i det ret korte udvalgsarbejde, der kan blive tale om, få lejlighed til at se på igen.

Jeg vil gerne udtale min anerkendelse af, at den højtærede finansminister har affattet forslaget således, at indkomststigninger helt ned til 200 kr. får fordel af det. Om man så på den anden side skal gå så vidt, at også meget store indkomster skal have reduktion for en sådan beskeden stigning, kan vi måske se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Der har været fremført den tanke, at man samtidig skulle give skatteyderne ret til at forudbetale udskrevne, men ikke forfaldne skatter med fuld fradragetsret i det år, de betales, således at man f. eks. i et enkelt år kan betale og fradrage helt op til to års skatter med det resultat, at man det føl-